

Kondor Katalin: Ünnepe, vagy tán mégsem?

2025 június 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Nos, tisztelt olvasó...

„Itt van május elseje, énekszó és tánc köszöntse...” – dalolták gyermekkoromban a május elsejei felvonulásokon, a

munka ünnepén. Azok az idők szerencsére elmúltak, fátyol rájuk, talán már nincsenek is sokan, akik a „szállj csak zeneszó, ének, / ébresszed a magyar népet!” strófával végződő dalt el tudnák énekelni. Arra viszont egyáltalán nem emlékeztem, mi több, az elmúlt négy héten, tehát április 30-tól a mai napig, azaz június 1-jéig egyetlen „emlékeztet?” cikket sem olvastam arról – bár ez vélhetően az én hibám –, hogy immáron 21 esztendeje történt, hogy éppen május elsején, tehát a munka ünnepén, csatlakoztunk az Európai Unióhoz. Nem egyedül, hanem régióink kilenc másik országával együtt. Mondhatom azt, hogy jelzésértékűnek tűnt a hallgatás. Ünnepi tirádákról, belépésünket illetően, ujjongó megemlékezésekről nem hallottam, ha csak nem titokban történtek ilyesmi. Bocsánatot kérek mindenkitől, de ha valaki megünnepelte volna a 21. évfordulót, nem tudtam volna hozzá csatlakozni. A munkát, amely nemesít, szívesen ünnepelem, a szocialista idők álságos örvendezéseit, valamint az unióhoz való csatlakozásunkat viszont nem. Ez utóbbit már csak azért sem, mert cseppet sem a munka szépségét, nemességét, az együtt gondolkodás és dolgozás értelmét jelképezi, hanem mára már vitathatatlanul a globalizmus szószólója, a mindennapos gyölködés és hazugság terepe. Továbbá a nemzeti, valamint az egyetemes érdekek, értékek semmibe vételének intézménye. Olyan szervezet, amely a perverzitás társadalmi elfogadottságának szükségességét hirdeti, amely sorozatosan kettős mércével mér, s legfőbb célja egy globalizált világ létrehozása, az egyes országok szuverenitásának elvétele, lényegében a nemzetek felszámolása. Ünnepeünk kellene ezeket az elképzeléseket? Melyekbe befér, hogy sokmillió migránsgettó csinálgasson Magyarországból? Egyfajta lerakatot, csak azért, mert egyebek közt ezzel a világpolitikai betegséggel sem képesek megküzdeni? Avagy ünnepeünk kellene a határainkat immár fegyverrel is fenyegetni, Európába igyekvni, ki tudja, milyen szándékkal érkezni illegális „bevándorlókat” – sokak szerint katonákat? Törvényünk kell, hogy polgárháborúkat akarnak kirobbantani? Mert azok háborúpártiak? Hát menjenek el Ukrajnába, s lövöldözzenek, ha olyan bátrak!

Jó pár évvel ezelőtt egy televíziós beszélgetésben Horváth József és Földi László titkosszolgálati szakértők, elnézést, hogy már nem emlékszem pontosan melyikük, úgy fogalmazott, hogy napjainkban az „értelem harcát” vívjuk. Nagyszerű meghatározás! A csata folyik azóta is, eredmény nem sok mutatkozik egyelőre. Értelmem meg kivált nem. Már csak azért sem, mert divatba jött a világban a primitív ösztönökre épülő botrány-, és szenzációhajhászás, lásd a mostanában szerveztett budapesti tüntetéseket, az ostoba trombitálásokkal meg egyéb magamutogató és trágár szerencsétlenekkel. Megannyi bizonyíték arra, hogy szellemi téren szinte teljes a „szédítőipar” a világban. S ha valaki ennek nem örül, megkezdődik ellene a boszorkányüldözés, miként azt Magyarország esetében már számos alkalommal megcselekedték. Tették ezt annak ellenére, hogy több uniós politikus is több interjúban jelentette ki, hogy „boszorkányüldözés” folyik hazánk ellen. Luca Volontè, az Európai Néppárt parlamenti frakciójának tagja fogalmazott így még 2013-ban, belépésünk 9. esztendejében, mit tesz a nem létező véletlen, éppen a belépési évfordulónk napján, nyilván nem véletlenül. Azt is hozzáfűzte mondandójához a Magyar Nemzetnek adott interjúban, hogy „pártkötődések és elítélések alapján döntöttek Magyarországról”. Ehhez csak annyit tehetünk hozzá, hogy most is ezt teszik. Nem gondolnám tehát, hogy nekünk okunk volna harsányan megünnepelnünk csatlakozásunkat ehhez a társasághoz, még akkor sem, ha az évforduló a munka ünnepére esik.

Nos, tisztelt olvasó, a fentebb emlegetett uniós képviselő bizony azzal a szándékkal ücsörögnek ott az Európai Unióban, hogy – ha már a munka ünnepét emlegettük, no meg belépésünket az unióba – „megforgassák az egész világot”. Emlékeznek ugye: „Sej, szellők, fényes szellők, fújjátok, fújjátok, / holnapra megforgatjuk az egész világot.” Sikeredt. Egy részét már sikerült. Talpáról a fejére állítani. Daloljunk még egy kicsit! „Sej, a mi lobogónkat fényes szellők fújják, / sej, az van arra írva: Éljen a szabadság!” Így szólt valaha az egyik „főének”. Fényes szellők, ha jól néztem az időjárás-jelentést, ma is lesznek állítólag, jó kirándulást mindenkinek. Ám azt azért lássuk be, hogy megforgatni a világot úgy, hogy az normálisan talpára álljon és igazi szabadságot nyújtson nekünk, még nem sikerült. Munka kellene hozzá ugyanis, tisztességes, jólétünk érdekében végzett, hazug ideológiáktól mentes munka, nem pedig háborús fenekedés. S mert ilyen nincs, hát nem is lett volna mit ünnepeünk csatlakozásunk 21. évfordulóján. Sem a tisztességes munkát, sem pedig belépésünket az álságos, háborúpárti Európai Unióba.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
